

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 8.

1840.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 29 Απριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γραμματείας,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπι-
κρατείας,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ
φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον.

α) Ὁ ἐγγειος φόρος·

10 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ιδιο-
κτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοῦδικτῶν κτημάτων

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα
σταφύλια·

β) Ἡ ἐπικηρπία·

15 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν
ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδαμπέλων,
ἐλαιοδένδρων, μωραιῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ
ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς
Κυβερνήσεως.

20 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπε-
λώνων, σταφιδαμπέλων, μωραιῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ
ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ
καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιερ-
γήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακκτόχους χωρὶς
τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπε-
λών σταφιδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κ.τ.λ. ὅσα
ἐφυτεύθησαν μετ' ἀδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθε-
μανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος
ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετ' ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ } τοῦ 1841.
 Τὴν 1. Φεβρουαρίου }
 Τῶν δὲ ἐλαίων εἰς δύο δόσεις,
 Τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ } τοῦ 1841.
 Τὴν 1. Μαρτίου }
 Καὶ τῶν μελισσίων εἰς δύο δόσεις,
 Τὴν 1. Αὐγούστ. καὶ } τοῦ 1840.
 Τὴν 1. Σεπτεμβρ. }

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολο-
 γουμένους καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθ. 25.

Ἄρα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστῆς παρὰ τῆς ἀρμοδίας
 ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς
 τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐπα-
 χὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικια-
 στοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργα-
 σίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθ. 26.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν
 προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσουν τὴν
 ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐὰν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐ-
 τοῦ εὑρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἐν δὲν εὑρεθῇ παρὼν, εἰδο-
 ποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐναρξέως τῶν ἀλω-
 νίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἐὰν
 ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωσταῖ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν
 ἐντὸς 24 ὥρων. Παρελθούσιν τῶν προθεσμιῶν τούτων,
 ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἀλωνίσῃ λυχνίσῃ
 καρπολογήσῃ ἢ κοπανίσῃ.

Ἄρθ. 27.

Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἁρθροῦ τιμωρεῖται, ἐὰν
 δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωσις τοῦ ἐπομένου ἁρθροῦ, μετ' ἐνό-
 τιμον 3—5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοτικοῦ
 Ταμεῖου, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθ. 28.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεκό-
 μισε λαθραίως ἢ ἐκρυψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ
 ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλε-

ται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τόσου ποσοῦ τοῦ φό-
 ρου ὅσον ἐμελλε νὰ ἀποφύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοί-
 κιαστῆς ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συντάξῃ
 πρόχειρον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ εἰς
 τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ
 τούτου.

Ἄρθ. 29.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν
 φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολουθῶς.

α) Τῶν μὲν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, συμπεριλαμ-
 βανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου, μετρούμενων, διὰ κοι-
 λοῦ ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ ῥόβη, λαθούριζ, καὶ ὅσα ἄλλα
 οἱ χωρικοὶ συνειθίζουν νὰ ἀφήνουν εἰς δεμμάτικα φορο-
 λογούνται κατὰ θυμονίαν ἢ εἰς δεμμάτια.

β) Ὁ πρώτος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ
 κοφινίων, καὶ δεκατίζεται ὡς τοιοῦτος δὲ θεωρεῖται ὁ
 μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θεριζόμενος.

Ὁ δὲ ὄψιμος, τοῦτέστι ὁ ποτιστικὸς, μετὰ τὰ τέλη
 τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν
 ἐπόμενον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ
 μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἑνὸς
 κοφινίου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως
 τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται
 ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ
 κοφίνιον παρακατατίθεται ὅπου προσδιώρσει ἡ δημοτι-
 κὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνοίγεται τὸ
 ἐπισφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ
 δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται
 ζυγίζεται καὶ ἀκολουθῶς ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ
 φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ δι'
 ἰδίων του ἐξόδων.

γ) Τὰ ὄσπρια, οἷον ὀρύζιον, κίμηνον, σίσαμιν καὶ
 τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ξηρὰ μετρούμενα ἢ ζυγίζόμενα
 εἰς τὸ ἀλώνιον.

δ) Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἔλαιον
 εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμένα, ὅταν αὐταὶ
 χρησιμεύωσι διὰ φτγί.

ε) Τὰ σῦκα, ὅσα ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταμιευ-
 θῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται
 εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος
 ὅπου ἀποταμιεύονται.

Δύο λεπτά τὴν ὁκτὸν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτεύεισθαι ἀμπέλων, καὶ τῶν ὅσαι καλλιεργοῦνται ἀνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς βρώσιν.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ πρὸς ἑρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῦ δικαίου ἀμπέλων.

Ἄρθ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπὸκεινται ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανονὸς δικαίωματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθ. 3.

Ὁ φόρος εἰς κτήματα τῶν 3 οἰκ. τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρόνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὁρισμέναις περιπτώσεσιν, μόνον οἱ προσημειωθέντες τὴν εἰς εἶδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκτάσιν εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρον 1. Στοιχ. Α.

Ἄρθ. 4.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώταις, θέλει πληρωθῆ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Ἄρθ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτά τὸ κοφίνιον.

Ἄρθ. 6.

Ἐξαιροῦνται πλὴν τοῦ φόρου.

1. Τὰ ἄγρια.
2. Ἡμεῖς στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικά, δι' ἑκάστον ἰδιοκτήτην.
3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκκούκουτσα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἐλαιον.
4. Τὰ ἀσταχυολόγια, ἀνὰ δύο μόλιον καὶ δι' ἑαυτοὺς ἀσταχυολόγον, εἰς ὅσον ἦναι ὁμολογουμένως ἐνδεής.
5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος.
6. Ὁ ῥιζοσπορος.
7. Τὰ στέμφυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλῶν ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ οἶνος.
8. Τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν των χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθ. 7.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίων γνῶν, λειβαδίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιαιτέρων δικαίων προ-

όντων, οἷον κάστανα, κέρνα, κουκουναρία, ποτάση, πρινοκόκι, τραγάκκινον, φλοῖς (φλοῦδι) κιτρινοκόκι (ἀλατζογέρι) τῶν πρινοκοκίων καὶ βελανιδίων, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθ. 8.

Ὅταν τὸ κτήμα ᾖ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργητικὰ καταστήματα τότε, εἴμην ἡ ἀμφισβήτησις ἔλαβε χώραν (ἀδι-αφόρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὁμοῦ ἐνῶ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχερὸν ἀναγνωρισθῆ ὀριστικῶς ἰδιοκτήτης ὁσάκις ὁμοῦ ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν, ἐνῶ ὁ ιδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμοῦ ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημοσίῳ ταμείῳ διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημίωσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἡ ἔκβασις τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθ. 9.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουν ἀποφασίζει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὁσάκις δὲν προῦπαρχει περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἐπιστάσις ἐκ μέρους τοῦ ἑνὸς τῶν διαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην ἐπιφυλάττεται ὁμοῦ εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν διάλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Ἄρθ. 10.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται, εἴτε διὰ δημοπρασίας γενομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦντας τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσεως καὶ ἀμέσου εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 44.

ἄρθρ. 45.

Αρθρ. 46.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1840.

O Θ Ω N.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

AKASHI-MIA

ACHINON

ζ') Τὰ κουρκούλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινοὺς μαγ-
κάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ
ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτίμησιν κατ' ἀρέσκειαν
τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η') Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικὰ προϊόντα φορολογου-
νται κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις τῶν Νόμων.

θ') Ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ
μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, γ, καὶ
δ, ὅταν οὗτοι λαμβάνωνται εἰς εἶδος, παραδίδον-
ται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ
δι' ἐξόδων τῆς ἡ κοινότητος, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρῆ-
σιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου· ἀπὸ
τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετα-
κομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι διαστή-
ματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περὶ ταύτων διάστημα, τὸ
ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς πέντε ὥρας, ὀφεί-
λει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρώνεται πρὸς
δύο λεπτὰ τὴν ὥραν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται
εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κα-
τάθλιψιν ἢ αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις
διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὴς τοῦ ν'
ἀπαιτῶσι ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους χρήματα ἀντὶ τῆς
εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τε-
λευταίων τούτων. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην
ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πρόστιμον παρὰ τοῦ
εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 31.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κίμῃ τὴν μετακόμισιν
τῶν καρπῶν ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ
τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν· ὡσαύτως ὁ ἐνοικια-
στὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης σερεῖται τοῦ
δικαιώματος τῆς μετακομίσεως· ἐὰν ὁ φορολογούμενος
προσκληθεὶς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀποποιηθῇ
τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐξήκοντα ἡμέραι,
ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων
του ἐξόδων, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀποδείξῃ δεόντως ἐνώπιον
τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβῃ παρὰ τοῦ φο-
ρολογουμένου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ βρμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς
ἀγροὺς κατ' ἐκτίμωσιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βρμβακίου
λαμβάνεται ὅμως εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν,
καὶ ἡ παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελει-
ώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840· ἡ μετακόμισις
γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμωσιν
φόρων.

Ἄρθρ. 33

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβο-
λίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν, μὴ
ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων,
θίλει πληρωθῇ εἰ, χρήματα, ἐπὶ ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ
τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοςάσιον
ἢ εἰς κάδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοςάσια, κατ' ἀρέ-
σκειαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς
χρήματα, κατ' ἐκτίμωσιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ
βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, εἰς τὸν τόπον
ὅπου εὑρίσκεται· ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς κατὰ πρόσ-
κλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευ-
εῖθῃ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μούστος εὑρίσκεται
ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὑρίσκεται ἐντὸς κάδ-
ων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Πα-
ρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος
δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χω-
ρίον εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται
παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφερείας
τοῦ ὁποῦ καίται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτίμησιν ἐπὶ τῇ βά-
σει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης
διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπόδειξιν ἀπὸ τὸν
ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων στα-
φυλίων.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προη-
γεῖται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ
διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς
ἐνοικιαστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτι-
μητὴν ἐντὸς προσδιωρισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέ-
λευσιν τῆς ὁποίας ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου, θέλει

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν γόρων.

Ἄρθ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων γόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ διὰκρίτον τῶν ὁρίων μεταξύ γειτνιαζόντων χωρίων ἀπαιτῇ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὰ συνδημοπρατήσιν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν δύνανται νὰ γενῶσιν ἐν ὅσῃ πέντε ἡμερῶν, ἀνώτεραι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλεότερα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὁλοκλήρον δῆμον· αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, αἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ β'. δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθεῖσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρι ὁλοκληροῦ ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὅχι κατωτέρα τῶν 5 % γινομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητὴν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐν τῷ τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης ἀπὸ τὴν ἄνω προθεσμίαν, αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

Ἄρθ. 12

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἐγίνε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμους ἢ κατὰ πλεότερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μεταξύ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν, πλειοδότης εἰς τὰς πρώτας χωριστὰς γενομένης δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν, καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μὲ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕως οὗ δὲν γίνωνται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περυσινὰ ὅρια ἐκτὸς τῶν τριπολογίων, τὰς ὁποίας αἱ Διοικητικαὶ καὶ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποκομπῆς πύσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατακυρώσεως ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικά καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπ' εὐθύνην προσωπικὴν τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιεργῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτῃ τοὺς φόρους τῆς.

Ἄρθ. 14.

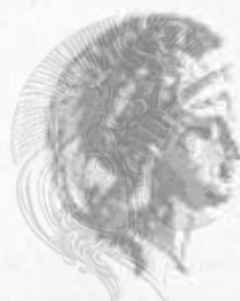
Ὅλαι αἱ διάφοραι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτευούσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζωσῆς εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πόλεων, ἢ κοιμησιῶν. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν θέλουν γίνεσθαι δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλεότερα χωρία συνενωμένων τῶν κατὰ δῆμον ἢ δήμους καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενησομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐνέργειαν τῶν διαταττομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἑγγραφοὺς πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρέδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιορισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πλήρει ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσεως γενομένης δημοπρασίαι τῶν νήσων, θέλουν διακηρυττεσθαι κατ' ἐξαιρέσιν εἰς μόνον τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθ. 15.

Ὅταν χωρίον τι θελῇ νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς προσόδους αὐτοῦ χρεωστεῖ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐροδιασμένους μὲ τὰ χρεώδη πληρεξούσια ἑγγραφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν κατοίκων.

Ἄρθ. 16.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτευούσας

διορίζεσθαι άμέσως παρά του Διοικητού· έν περιπτώσει διαφωνίας των έκτιμητών αποφασίζονται άνεκκλητήως τρίτος επιδικαιτητής, διοριζόμενος πριν έτι αναφύξουν αι διενέξεις παρά του ένοικιαστου και του φορολογουμένου και μη συμφωνούντων τούτων παρά του Διοικητού· ο τρίτος ούτος έκτιμητής δίδει τόν όρκον ένώπιον του ειρηνοδίκου και συντάττει πρωτόκολλον έκτιμήσεως, υποβαλλόμενον εις την θεώρησιν του Διοικητού ή Υποδιοικητού· ως προς την έκλογήν του επιδικαιτητού τόσοσιν ο ένοικιαστής, όσον και ο φορολογούμενος δύνανται να εξαίρήςωσι τόν Διοικητήν ή Υποδιοικητήν, εάν έχωσι νομίμους αιτίας· ή περί εξαίρέσεως αίτησις φέρεται ένώπιον του διοικητικού δικαστηρίου το όποιον ή απορρίπτει ταύτην, ή αποδεχόμενον διορίζει έν τω άμα τόν επιδικαιτητήν· ή απόφασις αύτη του διοικητικού δικαστηρίου είναι διά παντός ένδίκου μέσου άπρόσβλητος.

Άρθρ. 35.

Η άντιμισθία του τρίτου έκτιμητού δέν θέλει υπερβή τας δέκα δραχμάς την ήμέραν· άλλ' ένοείται ότι έντός της αύτης ήμέρας θέλει διακυραιοθ' ον έστι πολλές τοιαύτας έκτιμήσεις, εάν υπάγωσι, τας όποιες όφείλει ο διοικητής διά μιαν· να υποβάλη εις ου όν, ή άντιμισθία πληρόνεται εξ ήμισείας παρά του ένοικιαστου, και των φορολογουμένων αναλόγως του αριθμού αυτών.

Άρθρ. 36.

Ένοικιασταί και φορολογούμενοι δύνανται νά κάμωσιν ιδιαιτέρας συμφωνίας, ως προς την αποδεκτάωσιν· άλλ' αι εκ της άθετήσεως τούτων συμφωνιών γινόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διά των διοικητικών δικαστηρίων.

Άρθρ. 37.

Άμα προσδιορισθή το ποσόν του φόρου σημειούται ολογράφως εις την άρμοδίαν στήλην, και ο φορολογούμενος υπογράφεται εις το στέλεχος έως διπλοτύπου βιβλίου το όποιον κρατεί ο ένοικιαστής. Έν περιπτώσει άμαθείας, ή αποποιήσεως του φορολογουμένου υπογράφονται άντ' αυτού δύο μόρτυρες, εξ ών ο εις ο ίερύς του χωρίου, άφ' ου προηγουμένως εξακριβώσεται το σημειωθησόμενον ποσόν. Ο ένοικιαστής αποσπᾷ το διπλότυπον, και άφού το υπογράψη, το έγχρειαζει εις τόν φορολογούμενον. Μετά την παραλαβήν του φόρου ο ένοικιαστής πιστοποιεί τούτο εις το όπισθεν μέρος του διπλοτύπου του μένοντος εις χείρας του φορολογουμένου,

ή εις ιδιαίτερον έγγραφον. Οί ένοικιασταί όφείλουν να παραδώσωσι τα στελέχη των βιβλίων εις τόν άρμοδιον διοικητήν περί τα τέλη του Μαρτίου του έρχομένου έτους, επί ποινή προστίμου 500 δραχμών έως 3,000.

Άρθρ. 38.

Πᾶσα άπαίτησις φόρου εκ μέρους του ένοικιαστου, μη στηριζομένη εις την έν τῷ στελέχει του διπλοτύπου βιβλίου έγγραφον άπόδειξιν, θεωρείται ως άδίκος και ο φορολογούμενος δέν υπόκειται εις την πληρωμήν τούτου φόρου.

Άρθρ. 39.

Μετακόμισις οίνου, ελαίου, κουκκουλοδεκάτων, και ρητινοκατραμίων δέν γίνεται μήτε προμήθεια άποθήκης.

Άρθρ. 40.

Όταν τα αποτελέσματα των δημοπρασιών, κατὰ τας όποιες θέλει έχει ή Γραμματεία ειδικῆς πληροφορίας, δέν φαίνονται έπωφελη διά το δημόσιον, δύναται αύτη να διατάξη την διά λογαριασμόν του δημορίου εισπραξιν, εάν τό κρήνη συμφερότερον, και επί τούτω διορίζει τούς αναγκαίους έπιστάτας και φύλακας.

Άρθρ. 41.

Οί φορολογούμενοι υπόκεινται εις τὸ δημόσιον εις τὰς αυτᾶς υποχρεώσεις, εις ᾧ και προς τόν ένοικιαστήν.

Άρθρ. 42.

Ο κατὰ τὸ άρθρ. 34 έκτιμητής του ένοικιαστου θέλει διορίζεσθαι παρά του οικονομικοῦ Έπιτρόπου, ο δε τρίτος, όρκισθησόμενος έκτιμητής, παρά του διοικητού. Το πρωτόκολλον της έκτιμήσεως πριν υποβληθῇ εις τόν τρίτον έκτιμητήν, θέλει υποβληθῇ εις τόν οικονομικόν Έπίτροπον, όστις θέλει κάμει τας αναγκαίως παρατηρήσεις. Ένοείται δε, ότι ή κατὰ τὸ άρθρον 34 αναφερομένη εξαίρεσις του διοικητού ή υποδιοικητού, δέν θέλει κατ' ουδένα τρόπον λάβει χώραν εις την περίστασιν ταύτην.

Άρθ. 43.

Οί φορολογούμενοι δύνανται να κρατήσωσι τούς εις ήδη φόρους των, εκρράζοντες δι' αναφορᾶς των την περί τούτου βέλησιν των προς την επί των Οικονομικῶν Γραμματείαν, και προτείνοντες την τιμήν, εις την τούς

τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου διαταχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαληθρείας Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἢ εἰς ἔλλειψιν ταύτης, τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 17.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων (ἐλθόν ἐνεργεῖσθαι διὰ κήρυκος εἰς τὸν συλήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τύπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθ. 18.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας Ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθ. 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθ. 19.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχούς ταχυδρομείου ἀφείκτως ἀποσταλλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παραβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιορισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὅποιον ὅμως συντάττουσα προηγουμένως ὀφείλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπεράτωσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρώνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀπ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς, καὶ, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμῶν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπράτησιν τῶν φόρων, γινομένης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδότης θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφορὰς τῶν ἐντὸς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀνγκυαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς τῆς εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχάς.

Ἄρθ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων

τῶν χωρίων ἢ δήμων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἓνα, ἢ ἂν εἰς δὲν ἐξαρκῇ, πλειοτέρους ἀξιοχρέους ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν, καὶ ἀποζημιώσεως ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεὸν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἂν τὸ μὴ ἀξιοχρεὸν τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθεν μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπόκεινται καὶ ἂν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ, ἢ θελε προκύβῃ ζημία εἰς τὸ δημόσιον. Οἱ χορηγοῦντες ποιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν, ἢ δολίων δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρ. 21

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πύρου, ὄρυζιων, κουκκουλίων, ἐλαίων, καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαίρουνται τῆς ὀλικῆς ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς δοθησομένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας, ἐκτὸς ὅπου ἐγκριθῇ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὸς φόρους διὰ τὸ ἀσήμαντον τοῦ ἐξαίρουμένου εἴδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὀρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν σταφίδων καὶ βαλανοκηκιδίων, θέλομεν κανονίσαι δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ φόρος τῶν μελισσίων ἐνοικιάζεται ἰδιαίτερος κατ' ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνενοικιάζεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διατάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839, Ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τοιούτως,

Τὴν 1. Ὀκτωβρίου	} τοῦ 1840.
Τὴν 1. Νοεμβρίου	
Τὴν 1. Δεκεμβρίου	

